



**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 26 iunie 2006
10117/06**

Strategia de Dezvoltare Durabilă a UE revizuită

ANGAJAMENTUL PENTRU REALIZAREA DEZVOLTĂRII DURABILE

1. **Dezvoltarea durabila** înseamnă satisfacerea necesităților generațiilor prezente, fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile necesități. Acesta este un obiectiv general al Uniunii Europene stipulat în Tratat și care guvernează toate politicile și activitățile Uniunii. El se referă la menținerea capacității Pământului de a susține viața în toată diversitatea ei și este fundamentată pe principiul democrației, egalității dintre sexe, solidaritate, respectul față de lege și față de drepturile fundamentale, inclusiv libertatea și egalitatea de șanse pentru toți. Acesta își propune îmbunătățirea continuă a calității vieții și a bunăstării pe Pământ, atât pentru generațiile prezente, cât și pentru cele viitoare. În acest scop trebuie promovată o economie dinamică, care să asigure locuri de muncă și un înalt nivel de educație, ocrotirea sănătății, coeziune socială și teritorială și protecția mediului, într-o lume sigură, care respectă diversitatea culturală.
2. **Consiliul European a adoptat la Goteborg** (2001) prima Strategie de Dezvoltare Durabilă a UE. Aceasta a fost completată cu o dimensiune externă în 2002, la Consiliul European de la Barcelona, ținând cont de Summit-ul Mondial privind Dezvoltarea Durabilă de la Johannesburg (2002). Cu toate acestea, tendințe non-durabile legate de schimbările climatice și folosirea energiei, amenințările asupra sănătății publice, sărăcia și excluziunea socială, presiunile demografice și îmbătrânirea, managementul resurselor naturale, pierderea biodiversității, folosirea terenurilor și transportul, încă persistă și apar noi provocări. Deoarece aceste tendințe negative au un caracter urgent, sunt necesare acțiuni pe termen scurt, păstrând în același timp perspectiva pe termen lung. Principala provocare va fi să modificăm treptat modelele actuale de producție și consum, care sunt necorespunzătoare, precum și abordarea ne-integrată în realizarea politicilor.
3. În acest context, în încheierea analizei Strategiei de Dezvoltare Durabilă a UE, inițiată de Comisie în 2004, și pe baza Comunicatului Comisiei *“Revizuirea Strategiei de Dezvoltare Durabilă – O platforma de acțiune”* din decembrie 2005 și a contribuțiilor Consiliului, Parlamentului European, ale Comitetului Social și Economic European, ca și a altor organisme, Consiliul European a adoptat o Strategie revizuită de Dezvoltare Durabilă, ambițioasă și cuprinzătoare pentru o Uniune lărgită, realizată pe baza celei adoptate în 2001.
4. Acest document stabilește o strategie unică, coerentă privind modul în care Uniunea Europeană își va respecta mai eficient angajamentul său pe termen lung de a răspunde provocărilor dezvoltării durabile. Acesta reafirmă nevoia pentru solidaritatea mondială și recunoaște importanța consolidării muncii noastre cu partenerii din afara Uniunii Europene, inclusiv cu acele țări aflate într-o dezvoltare rapidă și care vor avea un impact important asupra dezvoltării durabile globale.
5. Scopul general al Strategiei revizuite de Dezvoltare Durabilă a Uniunii Europene este de a identifica și dezvolta acțiunile care permit UE să obțină o îmbunătățire continuă a calității vieții, atât pentru generațiile prezente, cât și pentru cele viitoare, prin crearea de comunități durabile capabile să-și administreze și să folosească eficient resursele, precum și să valorifice potențialul inovator social și ecologic al economiei, asigurarea prosperității, a protecției mediului și coeziunii sociale.
6. Pentru a servi ca bază pentru această strategie revizuită, Consiliul European a aprobat în iunie 2005 o declarație cu următoarele obiective și principii:

OBIECTIVE PRINCIPALE

PROTECȚIA MEDIULUI

Protejarea capacității Pământului de a menține viața în toată diversitatea ei, respectarea limitelor resurselor naturale ale planetei și asigurarea unui înalt nivel de protecție și îmbunătățire a calității mediului.

Prevenirea și reducerea poluării mediului și promovarea producției și consumului durabile, pentru a determina distrugerea legăturii dintre creșterea economică și degradarea mediului.

ECHITATE ȘI COEZIUNE SOCIALĂ

Promovarea unei societăți democratice, sigure și juste care ține cont de incluziunea socială și de principiile unei vieți sănătoase, în ceea ce privește drepturile fundamentale și diversitatea culturală, care să creeze egalizarea de șanse și să combată discriminarea în toate formele ei.

PROSPERITATE ECONOMICĂ

Promovarea unei economii prospere, inovative, riguroase, competitive și eco-eficiente, care furnizează standarde înalte de viață și oportunități de angajare deplină și de înaltă calitate pe tot cuprinsul UE.

RESPECTAREA ANGAJAMENTELOR INTERNAȚIONALE

Stimularea înființării instituțiilor democratice și apărarea stabilității acestora în lume, având la bază pacea, securitatea și libertatea.

Promovarea activă a dezvoltării durabile la nivel mondial și asigurarea că politicile interne și externe ale UE sunt în acord cu dezvoltarea durabilă globală și cu angajamentele internaționale ale UE.

PRINCIPIILE POLITICE DIRECTOARE

PROMOVAREA ȘI PROTECȚIA DREPTURILOR FUNDAMENTALE

Plasarea omului în centrul politicilor UE, prin promovarea drepturilor fundamentale, prin combaterea tuturor formelor de discriminare și contribuirea la reducerea sărăciei și eliminarea excluderii sociale la nivel mondial.

SOLIDARITATEA ÎNTRE ȘI ÎN CADRUL GENERAȚIILOR

Abordarea nevoilor generațiilor actuale fără compromiterea abilității generațiilor viitoare de a-și satisface propriile necesități în Uniunea Europeană și în lume.

SOCIETATE DEMOCRATICĂ ȘI DESCHISĂ

Garantarea dreptului cetățenilor privind accesul la informație și asigurarea accesului la justiție. Dezvoltarea canalelor potrivite pentru consultarea și participarea tuturor părților interesate și a asociațiilor.

IMPLICAREA CETĂȚENILOR

Incurajarea participării cetățenilor la luarea deciziilor. Promovarea educației și a conștientizării publicului asupra dezvoltării durabile. Informarea cetățenilor privind impactul lor asupra mediului și opțiunile lor pentru a face alegeri mai durabile.

IMPLICAREA MEDIULUI DE AFACERI ȘI A PARTENERILOR SOCIALI

Creșterea dialogului social, a responsabilității sociale a corporațiilor și a parteneriatelor public-private, pentru a promova cooperarea și responsabilitățile comune necesare pentru a obține un consum și o producție durabile.

COERENȚA POLITICĂ ȘI GUVERNAREA

Promovarea coerenței între toate politicile Uniunii Europene și între acțiunile de la nivel local, regional, național și global pentru a spori contribuția lor la dezvoltarea durabilă.

INTEGRAREA POLITICILOR

Promovarea integrării aspectelor economice, sociale și de mediu astfel încât să fie coerente și să se susțină reciproc prin utilizarea completă a instrumentelor pentru o mai bună reglementare, așa cum sunt evaluarea echilibrată a impactului și consultarea părților interesate.

UTILIZAREA CELOR MAI BUNE CUNOȘTINȚE DISPONIBILE

Asigurarea faptului că politicile sunt realizate, evaluate și implementate pe baza a celor mai bune cunoștințe disponibile și a faptului că sunt corespunzătoare din punct de vedere economic, și eficiente din punctul de vedere al costului.

PRINCIPIUL PRECAUȚIEI

Acolo unde există incertitudine științifică, implementați proceduri de evaluare și realizați acțiunile preventive potrivite pentru a evita pagubele pentru sănătatea umană sau pentru mediu.

IMPUNEȚI POLUATORILOR SĂ PLĂTEASCĂ

Asigurați-vă că prețurile reflectă costurile reale pentru societate ale activităților de consum și producție și că poluatorii plătesc pentru pagubele pe care le provoacă sănătății umane și mediului.

UTILIZAREA SINERGIILOR DINTRE SDD A UE ȘI STRATEGIA DE LA LISABONA PENTRU DEZVOLTARE ȘI LOCURI DE MUNCĂ

7. SDD a UE și Strategia de la Lisabona pentru creștere economică și creare de locuri de muncă se completează reciproc. SDD este concentrată în primul rând asupra calității vieții, echității între generații, dar și în cadrul aceleiași generații, coerenței între toate tipurile de politici, inclusiv aspectele externe. Această strategie recunoaște rolul dezvoltării economice în facilitarea tranziției către o societate mai durabilă. Strategia de la Lisabona contribuie în mod esențial la obiectivul general al dezvoltării durabile, axându-se în primul rând pe acțiuni și măsuri care au scopul de a spori competitivitatea și creșterea economică, și de a stimula crearea de locuri de muncă.
8. SDD furnizează cadrul general, în interiorul căruia Strategia de la Lisabona, cu accentul său înnoit pe creștere și locuri de muncă, asigură motorul pentru o economie mai dinamică. Aceste două strategii recunosc faptul că obiectivele economice, sociale și de mediu se pot sprijini reciproc, și prin urmare ar putea progresa împreună. Scopul ambelor strategii este de a sprijini schimbările structurale necesare pentru a permite economiilor Statelor Membre să facă față provocărilor globalizării, prin crearea unui mediu în care dinamismul, inovarea și creativitatea antreprenorială să se poată manifesta, asigurând în același timp echitate socială și un mediu sănătos.
9. În acest context SDD a UE recunoaște că investițiile în capitalul uman, social și de mediu, ca și inovația tehnologică reprezintă condiții pentru competitivitatea și prosperitatea economică pe termen lung, pentru coeziunea socială, calitatea locurilor de muncă și o protecție mai bună a mediului.

O MAI BUNĂ REALIZARE A POLITICILOR

10. SDD a UE stabilește o abordare pentru o mai bună realizare a politicilor pe baza unor reglementări mai bune, și pe principiul că dezvoltarea durabilă trebuie să fie integrată în crearea de politici la toate nivelurile. Pentru aceasta este necesar ca toate nivelurile guvernamentale să se susțină și să coopereze între ele, luând în considerare diferitele organizări instituționale, culturi și circumstanțe specifice al Statelor Membre.
11. În acest scop, toate instituțiile UE trebuie să se asigure că deciziile politice majore au la baza propuneri care au fost supuse unei evaluări de înaltă calitate a impactului, evaluând într-un mod echilibrat dimensiunile sociale, de mediu și economice ale dezvoltării durabile și luând în calcul dimensiunea ei externă și costurile lipsei de acțiune. Alte instrumente pentru o mai bună realizare a politicilor includ evaluarea ex-post a impacturilor politicii și a participării publice și a părților interesate. Statele Membre ar trebui să folosească pe scară mai largă aceste instrumente, mai ales evaluările impactului, atunci când alocă fonduri publice și pregătesc strategii, programe și proiecte.
12. Toate instituțiile UE trebuie să se asigure că *propunerile pentru ținte, obiective și măsuri sunt fezabile* și că, acolo unde este nevoie, sunt însoțite de instrumentele necesare la nivelul UE.

PROVOCARILE CHEIE

13. Ținând cont de înrăutățirea tendințelor în ceea ce privește mediul înconjurător, de provocările economice și sociale ale UE, cuplate cu noile presiuni competiționale și cu noile angajamente internaționale, Strategia de Dezvoltare Durabilă a Uniunii Europene identifică **7 provocări cheie, precum și țintele, obiectivele operaționale și acțiunile corespunzătoare acestora**. Proiectarea lor viitoare și implementarea acestora vor fi ghidate de principiile menționate mai sus. Referirea la o anumită acțiune nu aduce vreun prejudiciu împărțirii competențelor între Uniunea Europeană și Statele Membre.

Schimbările climatice și energia curată

Obiectivul general: Limitarea schimbărilor climatice și a costurilor și efectelor sale negative pentru societate și mediu

Obiectivele operaționale și țintele

- Angajamentele Protocolului de la Kyoto al UE-15 și a majorității țărilor din UE-25 privind țintele de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, prin care ținta UE-15 este de a reduce cu 8% emisiile, comparativ cu nivelurile anului 1990. Se propune atingerea unei temperaturi medii globale a suprafeței terestre care să nu se ridice cu mai mult de 2° C față de nivelul pre-industrial.
- Politica energetică ar trebui să fie conformă cu obiectivele de siguranță a furnizării, competitivitate și durabilitate a mediului în spiritul Politicii Energetice a Europei lansată în martie 2006 de către Consiliul European. Politica energetică este crucială pentru a face față provocării schimbărilor climatice.
- Adaptarea la, și reducerea schimbărilor climatice trebuie integrate în toate politicile europene relevante.
- Ca o țintă comună dar diferențiată, până în 2010, în medie, 12% din consumul de energie și 21% din consumul de electricitate trebuie asigurate de surse regenerabile, luând în considerare mărirea proporției acestora la 15%, până în 2015.
- Până în 2010, 5,75% din combustibilii de transport trebuie să fie reprezentați de biocombustibili (*Directiva 2003/30/EC*), luând în considerare mărirea proporției acestora la 8%, până în 2015.

- Realizarea unei economii totale de 9% din consumul final de energie pe parcursul a 9 ani, până în 2017, conform *Directivei privind eficiența utilizării finale a energiei și serviciile energetice*.

Acțiunile trebuie să cuprindă:

- Ca urmare a Planului de Acțiune de la Montreal în domeniul climatic, în contextul Convenției Cadru a ONU privind Schimbările Climatice, UE va pregăti opțiuni pentru un acord pentru perioada de după 2012 care să fie în concordanță cu atingerea obiectivului de 2°C fără întârziere, prin angajarea constructivă într-un dialog extins asupra acțiunii de cooperare pe termen lung și, în același timp, printr-un proces în cadrul Protocolului de la Kyoto, în concordanță cu principiul responsabilităților comune, dar diferențiate, și a capacităților respective.
- Fără a prejudicia noile abordări de diferențiere între Părți într-un viitor cadru corect și flexibil, UE dorește să caute împreună cu alți parteneri strategii pentru obținerea reducerilor de emisii necesare. UE consideră că în acest context trebuie luate în considerare modalitățile de obținere a reducerilor de 15-30% de către grupul țărilor dezvoltate până în 2020, comparativ cu valorile de referință prevăzute în Protocolul de la Kyoto, și mai departe, în spiritul concluziilor Consiliului de Mediu.
- În cadrul celei de-a doua faze a Programului European pentru Schimbări Climatice, Comisia și Statele Membre vor prioritiza noi acțiuni pentru a folosi sistematic opțiunile eficiente economic de reducere a emisiilor pentru mașini și aviație. În acest context, vor fi cercetate opțiunile de reducere a emisiilor prin captarea și stocarea carbonului.
- Comisia va realiza o revizuire a schemei UE de comercializare a emisiilor (EU ETS) la momentul oportun, oferind siguranță pe termen mediu și lung investitorilor, și va lua în considerare extinderea sa și asupra altor gaze cu efect de seră și a altor sectoare, în special asupra domeniului aviației, după cum a fost cerut anterior de către Consiliu.
- Comisia și Statele Membre vor întări poziția de lider UE prin adoptarea și implementarea unui Plan de acțiune ambițios și realist privind eficiența energetică, ținând cont de potențialul de economisire a energiei al UE de 20% până în 2020, așa cum a fost estimat de către Comisie, și luând în considerare măsurile implementate deja de Statele Membre.
- Comisia va realiza o analiză a modului de atingere a țintelor actuale pentru resursele regenerabile (2010) și a modului de promovare în continuare a acestora într-o manieră eficientă din punct de vedere al costului pe termen lung, și în același mod utilizarea în continuare a biocombustibililor în sectorul transporturilor, însoțită de un dialog constructiv cu industria petrolului și cu toate părțile interesate, și acordând sprijin maxim cercetării și dezvoltării celei de-a doua generații de biocombustibili. Stabilirea de noi ținte va fi justificată pe baza unei analize complete a potențialului și a eficienței economice a măsurilor ulterioare. De-a lungul acestor procese, trebuie luate în considerare caracteristicile specifice ale Statelor Membre și nevoia de flexibilitate în dezvoltarea corespunzătoare a structurii și ponderii diferitelor forme de producție de energie, dar și problemele insulelor sau a regiunilor izolate în mare măsură de piața energetică a Uniunii Europene.
- Comisia și Statele Membre vor promova utilizarea biomasei având în vedere diversificarea surselor de furnizare a combustibililor în UE, reducând emisiile de gaze cu efect de seră și oferind noi oportunități de venituri și locuri de muncă în zonele rurale, prin promovarea de propuneri în Planul de Acțiune pentru Biomasă, în toate cele trei sectoare ale sale: *încălzirea și răcirea, electricitatea și transportul*. Acesta ar trebui realizat în cadrul unei strategii pentru bio-energie după anul 2010.
- Statele Membre trebuie să intensifice eficiența centralelor electrice mai ales prin promovarea în continuare a utilizării co-generării.

Transport durabil

Obiectivul general: Să ne asigurăm că sistemul nostru de transport satisface nevoile economice, sociale și de mediu ale societății, minimizând impactul nedorit asupra economiei, societății și mediului.

Obiectivele operaționale și țintele:

- Decuplarea creșterii economice de cererea pentru transport, cu scopul de a reduce impactul asupra mediului.
- Realizarea unor nivele durabile ale utilizării energiei în transporturi și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră din transporturi.
- Reducerea emisiilor poluante din domeniul transporturilor până la nivele care minimizează efectele asupra sănătății umane și/sau a mediului.
- Realizarea unei schimbări echilibrate către moduri de transport prietenoase față de mediu pentru a realiza un sistem durabil de transport și mobilitate.
- Reducerea zgomotului din transporturi, atât la sursă, cât și prin măsuri de atenuare, pentru a se asigura că nivelele generale de expunere minimizează impactul asupra sănătății.
- Modernizarea cadrului de lucru al UE pentru serviciile de transport public de călători pentru a încuraja o eficiență și o performanță mai bună până în 2010.
- În conformitate cu strategia UE asupra emisiilor de CO₂ de la vehiculele utilitare ușoare, media noii producții de autoturisme trebuie să atingă emisii de CO₂ de 140 g/km (2008/09) și de 120 g/km (2012).
- Înjumătățirea deceselor din transportul rutier până în 2010, comparativ cu 2000.

Acțiunile trebuie să includă:

- UE și Statele Membre vor lua măsuri pentru a îmbunătăți performanța economică și de mediu a tuturor modurilor de transport și, acolo unde este oportun, pentru a face schimbarea de la transportul rutier la cel feroviar, navigație și transport public de călători, inclusiv scăderea intensității transportului prin re-proiectarea proceselor logistice și de producție, și prin schimbări de comportament combinate cu o conexiune mai bună a diferitelor moduri de transport.
- UE și Statele Membre trebuie să îmbunătățească eficiența energetică în sectorul transporturilor prin utilizarea instrumentelor eficiente din punctul de vedere al costului.
- UE și Statele Membre trebuie să se concentreze asupra posibilităților alternative de transport rutier de marfă și pasageri, cuprinzând și dezvoltarea adecvată a Rețelei Trans-Europene și a legăturilor inter-modale pentru logistica de transport a mărfurilor, printre altele prin implementarea măsurilor prevăzute în programul de acțiune al Comisiei pentru transport pe apele interioare "NAIADES" și programul "Marco Polo II".
- Comisia va continua să examineze utilizarea costurilor infrastructurii pentru toate tipurile de transport, schițând noi oportunități care apar o dată cu noua tehnologie de comunicații prin satelit. În cadrul Directivei-Eurovignette, Comisia va prezenta, nu mai târziu de 2008, un model general-aplicabil, transparent și cuprinzător pentru evaluarea tuturor costurilor externe, care să servească ca bază a calculelor viitoare pentru costurile infrastructurii.
- Comisia și Statele Membre trebuie să facă eforturi pentru realizarea unui progres către soluții globale eficiente pentru reducerea impactului negativ cauzat de traficul internațional maritim și aerian.
- Având ca scop înjumătățirea numărului deceselor cauzate de accidente rutiere, ca și reducerea numărului celor răniți în traficul rutier, se va urmări creșterea siguranței rutiere prin îmbunătățirea infrastructurii drumurilor, prin realizarea de autovehicule mai sigure, prin promovarea de campanii de conștientizare comune la nivel european, pentru a schimba comportamentul participanților la trafic, dar și prin impunerea de reglementări la trecerea frontierelor.
- Pe linia strategiei tematice privind mediul urban, autoritățile locale trebuie să dezvolte și să implementeze planuri și sisteme de transport urban, ținând cont de asistența tehnică asigurată

de către Comisia în 2006 și luând în considerare o cooperare mai strânsă între orașe și regiunile din jurul acestora.

- Comisia și Statele Membre vor realiza o strategie coerentă pe termen lung a UE privind combustibilii.

Consum și producție durabile

Obiectivul General: Promovarea modelelor de producție și consum durabile

Obiective operaționale și ținte

- Promovarea producției și consumului durabile prin abordarea dezvoltării sociale și economice în limitele capacității de susținere a ecosistemelor și decuplarea creșterii economice de degradarea mediului.
- Îmbunătățirea performanțelor sociale și de mediu a produselor și proceselor și încurajarea preluării lor de către consumatori și mediul de afaceri.
- Urmărirea atingerii până în 2010 a unui nivel mediu al *Green Public Procurement* (GPP) egal cu cel atins în prezent de către cele mai avansate State Membre în domeniu.
- Uniunea Europeană trebuie să urmărească creșterea cotei sale pe piața globală de tehnologii de mediu și eco-inovații.

Acțiunile trebuie să includă:

- Comisia și Statele Membre vor examina acțiunile specifice pentru a impune mai multe modele de producție și consum durabile în Uniunea Europeană și la nivel global, mai ales prin Procesul Marrakech al UN și prin Comisia de Dezvoltare Durabilă. În acest context, Comisia va propune până în 2007 un Plan de Acțiune pentru Producție și Consum Durabil în UE, care va ajuta la identificarea și depășirea barierelor pentru SCP și la asigurarea unei coerențe mai bune între diferitele domenii de politici conectate și la creșterea conștientizării în rândul cetățenilor și schimbarea obiceiurilor de consum care nu sunt durabile.
- Comisia și Statele Membre trebuie să se implice într-un dialog împreună cu mediul de afaceri și cu părțile interesate importante cu scopul de a stabili ținte de performanță socială și de mediu pentru produse și procese.
- Comisia și Statele Membre vor realiza procedee structurate pentru a împărtăși cele mai bune practici și expertiza GPP, ținând cont de potențialul de a promova GPP la nivel local și regional. Comisia va facilita stabilirea unor criterii largi de repere în UE privind performanța GPP, potrivit unei metodologii de evaluare bazată pe parametri conveniți și obiectivi, și va examina împreună cu Statele Membre cum trebuie promovată GPP pentru alte grupe importante de produse până în 2007.
- Comisia și Statele Membre vor spori eforturile pentru a promova și disemina inovațiile ecologice și sociale și tehnologiile de mediu, printre altele prin implementarea Planului de acțiune privind tehnologiile de mediu (ETAP) de către toate părțile implicate, pentru a crea noi oportunități economice și noi piețe.
- Comisia va propune extinderea schemelor de etichetare a performanței de la corpuri de iluminat și autovehicule, către alte grupe de produse dăunătoare mediului, inclusiv produsele cu impact ridicat asupra mediului.
- Statele Membre ar trebui să susțină campanii de informare pentru comercianți și alte organizații, în scopul de a promova produse durabile, printre altele produsele rezultate din ferme organice și comerț corect, precum și produsele sănătoase pentru mediu.

Conservarea și managementul resurselor naturale

Obiectivul General: Îmbunătățirea managementului și evitarea supra-exploatării resurselor naturale, recunoșterea valorii beneficiilor ecosistemelor.

Obiective operaționale și ținte

- Îmbunătățirea eficienței resurselor pentru a reduce folosirea în general a resurselor naturale neregenerabile și a impacturilor asupra mediului asociate utilizării materiilor prime și, pentru aceasta, utilizarea resurselor naturale regenerabile într-un ritm care să nu depășească capacitatea lor de regenerare.
- Obținerea și menținerea unui avantaj competitiv prin îmbunătățirea eficienței utilizării resurselor, între altele prin promovarea inovațiilor eco-eficiente.
- Îmbunătățirea managementului și evitarea supra-exploatării resurselor naturale regenerabile, cum sunt: resursele piscicole, biodiversitatea, apa, aerul, solul și atmosfera, refacerea ecosistemelor marine degradate până în 2015, în acord cu Planul Johannesburg (2002), inclusiv atingerea recoltei piscicole maxime până în 2015.
- Stoparea pierderilor de biodiversitate și contribuția la o reducere semnificativa a ratei de pierdere a biodiversității la nivel mondial până în 2010.
- Contribuția eficientă la atingerea celor patru obiective globale ale Națiunilor Unite în domeniul pădurilor, până în 2015.
- Evitarea producerii de deșeuri și încurajarea utilizării eficiente a resurselor naturale prin aplicarea conceptului ciclului de viață și prin promovarea reutilizării și reciclării.

Acțiunile trebuie să includă:

- În domeniul agriculturii și pescuitului, Statele Membre și Comisia vor face eforturi suplimentare prin noi programe de dezvoltare rurală, Politica Comună pentru Pescuit reformată, noul cadru legislativ pentru fermele organice și calitatea condițiilor de trai pentru animale, precum și planul de acțiune pentru biomasa.
- Comisia și Statele Membre trebuie să se bazeze pe strategia UE privind utilizarea durabilă a resurselor naturale, care trebuie să fie completată de un număr de ținte și măsuri la nivelul UE. Agenția Europeană de Mediu trebuie să sprijine măsurarea eficienței resurselor.
- Managementul durabil al pădurilor va fi întărit prin adoptarea Planului de acțiune în domeniul forestier al UE din 2006 și prin implicarea Comunităților în Conferința Ministerială asupra protejării pădurilor în Europa, inclusiv în implementarea rezoluțiilor sale.
- Statele Membre trebuie să finalizeze rețeaua Natura 2000, inclusiv desemnarea zonelor marine. Trebuie acordată o atenție deosebită nevoii pentru o implementare mai bună atât a programului Natura 2000, cât și a politicilor de protecție și management al speciilor.
- Statele Membre trebuie să implementeze Strategia UE privind biodiversitatea, atât în dimensiunile sale europene, cât și cele globale (Convenția privind Diversitatea Biologică) și, în cooperare cu Comisia, să ia măsuri pentru a identifica și implementa acțiunile prioritare pentru atingerea obiectivului de a opri pierderea biodiversității până în 2010 și după acest an.
- Comisia și Statele Membre trebuie să lucreze pentru îmbunătățirea managementului integrat al resurselor de apă, al mediului marin și promovarea managementului integrat al zonelor costiere.
- Pe baza Documentului Verde al Comisiei privind afacerile maritime, politicile legate de ocean și mare vor fi realizate într-un mod mai durabil și mai integrat începând din 2008.

Obiectivul General: Promovarea unei sănătăți publice corespunzătoare în mod echitabil și îmbunătățirea protecției împotriva amenințărilor asupra sănătății.

Obiective operaționale și ținte

- Îmbunătățirea protecției împotriva amenințărilor asupra sănătății umane prin dezvoltarea capacității de răspuns la aceste amenințări într-o manieră coordonată.
- Îmbunătățiri legislative suplimentare în privința hranei și a furajelor, inclusiv revizuirea etichetării produselor alimentare.
- Continuarea promovării standardelor UE privind sănătatea corespunzătoare și condiții bune de viață pentru animale la nivel european și internațional.
- Limitarea răspândirii bolilor cronice și a celor legate de stilul de viață, mai ales în rândul grupurilor și în zonele dezavantajate socio-economic.
- Reducerea inechităților în privința sănătății în cadrul și între Statele Membre prin abordarea factorilor care au o influență mai mare asupra sănătății și prin promovarea corespunzătoare a sănătății și a strategiilor de prevenire a bolilor. Acțiunile trebuie să ia în considerare cooperarea internațională în cadrul forurilor precum WHO (Organizația Mondială a Sănătății), Consiliul Europei, OECD și UNESCO.
- Asigurarea până în 2020 că substanțele chimice, inclusiv pesticidele vor fi produse, manipulate și utilizate în modalități care nu periclitează sănătatea umană și mediul. În acest context, adoptarea rapidă a Regulamentului pentru înregistrare, evaluare, autorizare și restricționare a chimicalelor (REACH) va fi un moment important, scopul fiind înlocuirea în final a substanțelor cu risc foarte ridicat prin substanțe și tehnologii alternative potrivite.
- Îmbunătățirea informațiilor despre poluarea mediului și impacturile negative asupra sănătății.
- Îmbunătățirea sănătății mintale și contracararea riscurilor de suicid.

Acțiunile trebuie să includă:

- Comisia în colaborare cu Statele Membre, Centrul European pentru Prevenirea și Controlul Bolilor (ECDC) și WHO vor dezvolta și întări și mai departe capacitățile la nivelul UE și al Statelor Membre pentru a răspunde la amenințările asupra sănătății umane într-un mod organizat, printre altele, prin actualizarea planurilor de acțiuni existente privind modul de gestionare al amenințărilor asupra sănătății.
- Comisia și Statele Membre vor promova o sănătate mai bună și prevenirea bolilor prin gestionarea factorilor care influențează sănătatea în toate activitățile și politicile relevante. O atenție specială va fi acordată pregătirii și implementării măsurilor și strategiilor privind factorii legați de stilul de viață, precum drogurile, fumatul, alcoolul în exces, dieta deficitară, inactivitatea fizică și bolile cronice.
- Politicile în domeniul sănătății al Statelor Membre trebuie să aibă ca scop crearea și implementarea strategiilor care să ajute femeile și bărbații să-și dezvolte și să-și mențină o stare emoțională pozitivă, îmbunătățindu-și astfel nivelul de trai, perceperea lor subiectivă asupra calității vieții, precum și sănătatea lor fizică și mentală.
- Comisia va propune îmbunătățiri suplimentare în domeniul legislației alimentare, în concordanță cu principiile Articolelor 14 și 15 ale Regulamentului (EC) 178/2002 referitor la siguranța produselor alimentare. Există o nevoie specială pentru îmbunătățirea funcționării sistemului de producție și utilizare a alimentelor și furajelor modificate genetic, pentru a

asigura Statele Membre, părțile implicate și publicul că deciziile se bazează pe evaluarea riscului și managementul riscului, care țin cont de asemenea și de efectele pe termen lung asupra sănătății și vieții umane, asupra sănătății și bunăstării animalelor, asupra mediului și intereselor consumatorilor.

- Comisia, împreună cu Statele Membre va implementa Strategia UE HIV/AIDS în cadrul UE și în țările învecinate. Statele Membre ar trebui să își intensifice eforturile în implementarea Programului de Acțiune UE de confruntare a HIV/AIDS, a tuberculozei și malariei și în țările din lumea a treia. Legături concrete vor fi stabilite cu alte măsuri ale Comunității, precum Strategia pentru Africa.
- Comisia, împreună cu Statele Membre va mări fluxul de informații referitor la poluarea mediului și impactul negativ asupra sănătății umane și va coordona cercetarea pentru stabilirea interdependențelor care există între diferiți poluanți ai mediului, expunerea și impactul asupra sănătății, cu scopul de a îmbunătăți înțelegerea asupra căruia dintre factorii de mediu se datorează probleme de sănătate și care sunt modurile de a le preveni.
- Comisia trebuie să propună o strategie pentru îmbunătățirea calității aerului interior cu o atenție deosebită pentru emisiile de COV.
- O atenție specială va fi acordată de către Comisie și de către Statele Membre grupurilor vulnerabile, în special copiii, prin contribuția UE la Planul de acțiune pentru sănătatea și mediul copiilor pentru Europa (CEHAPE).
- Implementarea suplimentară a Programului pan-european pentru transport, sănătate și mediu (THE PEP) de către Comisie și Statele Membre, printre altele, prin integrarea aspectelor de sănătate și de mediu în luarea deciziilor în politica din domeniul transporturilor, monitorizarea și evaluarea impacturilor.

Incluziune socială, demografie și migrație

Obiectiv general: Crearea unei societăți a incluziunii sociale prin luarea în considerare a solidarității între și în cadrul generațiilor, pentru a asigura securitatea și a crește calitatea vieții cetățenilor ca o condiție pentru păstrarea bunăstării individuale.

Obiective operaționale și ținte

- Urmărirea obiectivului UE de a se lua măsuri pentru a obține un impact decisiv privind reducerea numărului persoanelor care riscă să fie afectate de sărăcie și excluziune socială până în 2010, cu o atenție specială asupra necesității reducerii sărăciei care afectează copiii.
- Asigurarea unui nivel ridicat al coeziunii sociale și teritoriale la nivelul UE și în Statele Membre, ca și respectul pentru diversitatea culturală.
- Sprijinirea Statelor Membre în efortul lor de a moderniza protecția socială, având în vedere schimbările demografice.
- Creșterea semnificativă a participării la piața muncii a femeilor și a lucrătorilor mai în vârstă, în acord cu țintele stabilite, precum și creșterea gradului de angajare a imigranților până în 2010.
- Continuarea dezvoltării unei politici a Uniunii Europene privind migrația, acompaniată de politici care să îmbunătățească integrarea mai bună a imigranților și a familiilor acestora, luând în considerare și dimensiunea economică a migrației.
- Reducerea efectelor negative ale globalizării asupra angajaților și a familiilor lor.

- Promovarea angajării tinerilor. Intensificarea eforturilor pentru reducerea abandonului școlar timpuriu la 10% și asigurarea că cel puțin 85% din populația cu vârsta de 22 ani a absolvit învățământul gimnazial superior. Până la sfârșitul lui 2007, fiecărei persoane tinere care a părăsit școala și este șomeră ar trebui să i se ofere un loc de muncă, un stagiu de calificare, pregătire suplimentară sau alte măsuri care să sprijine angajarea sa în decursul a 6 luni, și în decursul a nu mai mult de 4 luni, până în 2010.
- Creșterea participării la piața forței de muncă a persoanelor cu handicap.

Acțiunile trebuie să includă:

- Pe baza noilor obiective și metode de lucru pentru protecție și incluziune socială, impuse de Consiliul European în martie 2006, Statele Membre și Comisia vor continua cooperarea lor folosind metoda deschisă a coordonării (OMC). În acest context, Uniunea Europeană și Statele Membre vor lua și măsurile necesare pentru o reducere rapidă și semnificativă a sărăciei care afectează copiii, și folosirea acestora ca forță de muncă, pentru oferirea unor oportunități egale tuturor copiilor, indiferent de mediul lor social, sex sau handicapuri.
- Pe baza Comunicării privind “Serviciile sociale, de interes general”, Comisia și Statele Membre vor continua eforturile pentru a se asigura că serviciile sociale contribuie activ la incluziunea și coeziunea socială și sprijină obiectivele de creștere și angajare. Comisia și Statele Membre vor continua de asemenea să lucreze pentru o clarificare pe mai departe a impactului legii comunitare privind serviciile sociale de interes general.
- Statele Membre vor continua implementarea Pactului European pentru Tineret. În dialogul structurat cu populația tânără din timpul fiecărei președinții, organizațiile active în domeniul politicii tineretului european, printre care Forumul Tineretului European, ar trebui să fie invitate să aducă la cunoștință problemele de dezvoltare durabilă de interes pentru populația tânără prin pregătirea acestor dialoguri între tineret și guvernanți.
- Statele Membre și Uniunea Europeană vor implementa Pactul european pentru egalitatea între sexe, acceptat la Consiliul European în martie 2006.
- Luând în considerare îmbătrânirea populației în toate țările europene, caracterul durabil și adecvat al pensiilor va rămâne o problemă importantă pentru următoarele decade. Uniunea Europeană va continua să sprijine eforturile Statelor Membre pentru a moderniza sistemele de protecție socială și a asigura durabilitatea acestora. Statele Membre ar trebui să reducă datoria publică la un nivel satisfăcător, prin creșterea ratei de angajare și a productivității, ca și reforma sistemului de sănătate.
- În 2006, Comisia va adopta un Comunicat privind viitorul demografic al Europei, examinând în ce fel Uniunea Europeană poate ajuta Statele Membre să răspundă la provocările demografice la care ele trebuie să facă față, prin promovarea de strategii active și durabile privind fenomenul de îmbătrânire a populației, reconcilierea între muncă și viața de familie, condiții mai bune pentru familii, luând în considerare și contribuția imigrației.
- Statele Membre ar trebui să analizeze posibilele implicații ale schimbărilor demografice pentru folosirea terenului, resurse și consumul energetic, ca și mobilitatea, și luarea lor în considerare la planificarea și investiții la toate nivelele.
- UE și Statele Membre vor continua să dezvolte o politică a migrației legale în Uniunea Europeană, acompaniată de politici pentru îmbunătățirea integrării imigranților și a familiilor acestora, în special printr-un plan de politici privind migrația, incluzând procedurile de admitere. Vor intensifica cooperarea cu țările din lumea a treia și vor căuta împreună răspunsuri pentru fluxul migrațional. În 2006 Comisia va prezenta o Comunicare privind prioritățile viitoare în lupta împotriva imigrației ilegale.

Sărăcie la nivel global și provocările dezvoltării durabile

Obiectiv general: Promovarea activă a dezvoltării durabile pe scară largă, asigurarea că politicile interne și externe ale UE sunt în acord cu dezvoltarea durabilă și cu angajamentele internaționale ale acesteia.

Obiective operaționale și ținte stabilite

- Realizarea unor progrese importante pentru îndeplinirea angajamentelor Uniunii Europene cu privire la scopurile și țintele internaționale, în special cele cuprinse în declarația Mileniului și cele de la Summit-ul Mondial pentru Dezvoltare Durabilă de la Johannesburg din 2002 și procesele legate de aceste evenimente, cum ar fi Acordul de la Monterrey privind dezvoltarea financiară, Agenda de Dezvoltare de la Doha și Declarația de la Paris privind ajutorul pentru armonizare.
- Contribuție la îmbunătățirea guvernancei internaționale de mediu (IEG), în special în contextul realizării propunerilor de la Summit-ul Mondial din anul 2005 și întărirea acordurilor multilaterale de mediu (MEAs)
- Creșterea volumului de ajutor la 0,7% din venitul brut național (GNI) până în 2015, cu o țintă intermediară de 0,56% în 2010,
 - I) Statele Membre care nu au atins nivelul de 0,51% ODA/GNI încearcă să atingă, în cadrul procesului de alocare a bugetului, acest nivel până în 2010, în timp ce cei ce au atins deja acest nivel să își susțină în continuare eforturile;
 - II) Statele Membre care au aderat la UE după 2002 și care nu au atins nivelul de 0,17% ODA/GNI vor încerca să mărească ODA pentru a atinge, în cadrul procesului de alocare a bugetului, acest nivel până în 2010, în timp ce cei ce au atins deja acest nivel să își susțină în continuare eforturile;
 - III) Statele Membre s-au angajat să atingă ținta de 0,7% ODA/GNI până în 2015; cele care au atins deja această țintă se angajează să rămână deasupra acestei ținte. Statele Membre care au aderat la UE după 2002 vor încerca să își mărească ODA/GNI la 0,33% până în 2015.
- Promovarea dezvoltării durabile în contextul negocierilor Organizației Mondiale a Comerțului, în concordanță cu preambulul Acordului de la Marrakech prin care se stabilea ca Organizația Mondială a Comerțului are ca obiectiv general dezvoltarea durabilă.
- Creșterea eficacității, coerenței și calității politicilor de ajutorare a UE și a Statelor Membre în perioada 2005-2010.
- Includerea preocupărilor dezvoltării durabile în toate politicile externe ale UE, inclusiv în Politica externă și de securitate comună, printre altele transformând-o în obiectiv al cooperării multilaterale și bilaterale pentru dezvoltare.

Acțiunile trebuie să includă:

- Implementarea inițiativei UE "Apa pentru Viață", a inițiativei "Energie" a UE pentru eradicarea sărăciei și dezvoltare durabilă, precum și a Coaliției pentru Energie din surse regenerabile Johannesburg, și a Abordării strategice a managementului internațional al chimicalelor (SAICM).
- Dezvoltarea unui cadru comun de program al UE, folosind mai multe acțiuni și co-finanțări pentru proiecte comune și creșterea coerenței între dezvoltare și alte politici. Calitatea și eficiența ajutorului ar putea fi crescute printr-un sprijin bugetar eficient, reducerea datoriei și creșterea ajutorului.

- Statele Membre și Comisia trebuie să implementeze strategiile Uniunii Europene pentru Africa, America Latină și Pacific.
- Comisia și Statele Membre vor spori eforturile pentru a determina ca procesul de globalizare să lucreze în favoarea dezvoltării durabile prin accentuarea eforturilor pentru ca investițiile și comerțul internațional să fie folosite ca niște unelte pentru a obține o reală dezvoltare durabilă la nivel global. În acest context, Uniunea Europeană trebuie să lucreze împreună cu partenerii săi comerciali pentru a îmbunătăți standardele de mediu și sociale și trebuie să-și folosească întregul potențial comercial sau înțelegerile de cooperare la nivel regional sau bilateral în acest scop.
- Investițiile prin Banca Europeană pentru Investiții (BEI) și Parteneriatul UE–Africa pentru infrastructură trebuie să sprijine obiectivele dezvoltării durabile. Banca Europeană de Investiții ar trebui să evalueze împrumuturile sale față de contribuția la realizarea țelurilor de dezvoltare ale mileniului și dezvoltarea durabilă.
- Statele Membre și Comisia trebuie să coopereze pentru a promova poziția UE asupra transformării Programului Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP) într-o agenție specializată a UN sau UNEP, cu baza la Nairobi cu un mandat întărit și stabil, adecvat și predictibil din punct de vedere financiar.

INSTRUMENTE ȘI ABORDĂRI ALE POLITICILOR TRANSVERSALE (INTERSECTORIALE)

• Educație și instruire

14. Educația este o pre-condiție pentru promovarea schimbărilor de comportament și furnizarea tuturor cetățenilor competențele cheie necesare pentru realizarea dezvoltării durabile. Succesul în stoparea tendințelor care nu sunt durabile va depinde într-o mare măsură de calitatea ridicată a educației pentru dezvoltare durabilă la toate nivelurile și incluzând probleme cum ar fi utilizarea durabilă a sistemelor de energie și transport, modele de consum și producție durabile, sănătatea, precum și o cetățenie globală responsabilă.
15. Educația poate contribui la o mai mare coeziune socială și la bunăstare prin investiții în capitalul social și prin asigurarea de oportunități egale, a participării cetățenilor, mai ales a grupurilor dezavantajate, pentru a obține un grad mai ridicat de conștientizare și înțelegere a complexității și a interdependențelor din lumea de azi. Educația care asigură femeilor și bărbaților competențele ce le sporește șansele de angajare și conduce la locuri de muncă de înaltă calitate este cheia întăririi competitivității Uniunii Europene.
16. Pe baza Comunicării „2010 – O Societate Informatică Europeană pentru Dezvoltare și Locuri de muncă”, Comisia și Statele Membre trebuie să abordeze probleme precum oportunități egale, aptitudini IT și diferențe regionale.
17. În contextul Decadei Națiunilor Unite pentru Educație pentru Dezvoltare Durabilă (2005-2014), Statele Membre ar putea dezvolta pe mai departe planuri lor de acțiune naționale, utilizând mai ales programul de lucru “Educația și pregătirea 2010” ale cărui obiective sunt concentrate pe calitate și relevanță, pe accesul pentru toți, și pe deschiderea sistemelor și instituțiilor către societate și lume. Statele Membre pot realiza educația pentru dezvoltare durabilă și urmării instruirea pentru profesii din domenii cheie precum construcțiile, energia și transportul. O atenție specială trebuie acordată instruirii celor care predau. SM trebuie și să implementeze Strategia UNECE pentru Educația pentru Dezvoltare Durabilă adoptată la Vilnius în 2005. Educația pentru dezvoltare durabilă trebuie promovată și la nivelul Uniunii Europene. Parlamentul European și Consiliul vor adopta în 2006 un program de acțiune integrat în domeniul instruirii pe durata întregii vieți, pentru perioada 2007 – 2013.

- **Cercetare si dezvoltare**

18. Cercetarea pentru dezvoltarea durabilă trebuie să includă proiecte suport pentru deciziile pe termen scurt și concepte de viziune pe termen lung, și trebuie să abordeze problemele dintr-o perspectivă regională și globală. Trebuie să promoveze abordările inter- și trans-disciplinare care implică științele sociale și naturale și să facă legătura de asemenea între știință, procesul de elaborare a politicilor și implementare. Rolul pozitiv al tehnologiei pentru o creștere inteligentă trebuie dezvoltat și mai departe. Există încă o mare nevoie pentru cercetarea aprofundată a conexiunilor dintre sistemele sociale, economice și ecologice și a metodologiilor și instrumentelor pentru analiza riscului, a sistemelor de prevenire, de diagnostic și prognoză.
19. În această privință este important să fie asigurată efectiv implementarea celui de-al 7-lea Program Cadru al Comunității Europene pentru cercetare, dezvoltare tehnologică și acțiuni demonstrative care implică lumea academică, industria și cei care realizează politicile și să se avanseze în implementarea Planului de acțiune pentru tehnologiile de mediu.
20. Pentru o înțelegere mai bună a legăturilor dintre cele trei dimensiuni ale dezvoltării durabile, sistemul de contabilitate a venitului național poate fi extins printre altele prin integrarea conceptelor de stoc și flux și a muncii ne-comercializate, și poate fi completată de către conturile satelit, de exemplu cheltuielile de mediu, fluxurile materiale și luarea în considerare a celor mai bune practici internaționale.
21. Universitățile, institutele de cercetare și întreprinderile private au un rol esențial în promovarea cercetării care susține eforturile de a asigura că dezvoltarea economică și protecția mediului se susțin una pe cealaltă. Universitățile și alte instituții superioare de educație au un rol cheie în furnizarea de educație și instruire pentru personalul calificat, pentru a dezvolta competențele necesare realizării și exploatarei tehnologiilor durabile. Universitățile trebuie să contribuie la realizarea unui management care să asigure un impact scăzut asupra mediului prin intermediul unei abordări inter-disciplinare, și prin dezvoltarea rețelelor deja existente. Trebuie promovate crearea de parteneriate și cooperare între universitățile europene și cele din terțe țări și instituții superioare de educație, încurajând cooperarea și interacțiunea între studenți.

INSTRUMENTE FINANCIARE ȘI ECONOMICE

22. Uniunea Europeană va căuta să folosească întreaga gamă de instrumente pentru implementarea politicilor sale. Trebuie utilizate cele mai potrivite instrumente pentru promovarea transparenței pieței, și pentru ca prețurile să reflecte costurile reale economice, sociale și de mediu ale produselor și serviciilor (obținerea prețurilor corecte). Trebuie recunoscut potențialul lor de aplanare a conflictului dintre protecția mediului, creșterea economică și oportunitățile de câștig. Fezabilitatea lor trebuie analizată după un set de criterii inclusiv după impactul lor asupra competitivității și productivității.
23. Statele Membre trebuie să realizeze și alte măsuri pentru a transfera impozitarea de pe forța de muncă pe resurse, consum de energie și/sau poluare, cu scopul de a contribui la realizarea obiectivelor UE referitoare la creșterea numărului persoanelor angajate și reducerea impactului negativ asupra mediului, luând în considerare cele mai eficiente costuri. În acest context, Comisia trebuie să adune toate informațiile relevante până în 2007.
24. Comisia trebuie să stabilească până în 2008 o foaie de parcurs pentru reforma fiecărui sector, referitor la subvențiile care au importante efecte negative asupra mediului și care sunt incompatibile cu dezvoltarea durabilă, luând în considerare eliminarea lor graduală.
25. Pentru a se putea asigura că finanțările Uniunii Europene sunt utilizate optim în promovarea dezvoltării durabile, Statele Membre în cooperare cu Comisia trebuie să stabilească mecanisme care să asigure complementaritatea, și să se asigure că există legături puternice între diferite organisme ale Comunității Europene și alte mecanisme de co-finanțare, cum ar fi

politica de coeziune, dezvoltarea rurală, Life+, Cercetarea și Dezvoltarea Tehnologică (RTD), Programul de Competitivitate și Inovație (CIP), Fondul European pentru Piscicultură (EFF).

COMUNICARE, MOBILIZAREA FACTORILOR IMPLICAȚI ȘI MULTIPLICAREA SUCCESULUI

26. Comisia va include dezvoltarea durabilă în toate informările sale, activitățile de conștientizare a publicului și activitățile de comunicare, și trebuie să continue, împreună cu alte instituții ale Comisiei să organizeze evenimente și întâlniri împreună cu toate părțile implicate, pe diferite domenii ale strategiei, să disemineze ideile noi și să facă schimb de bune practici. În acest context, Comisia trebuie să realizeze ghiduri pentru public referitoare la această strategie, și care să includă politicile și bunele practici din Statele Membre, pentru a putea determina o mai bună conștientizare a publicului în ceea ce privește dezvoltarea durabilă. Utilizarea acestuia ar trebui să fie un instrument valoros de comunicare ce măsoară impactul activităților umane asupra capacităților pământului de a susține viața în toată diversitatea ei.
27. Comisia trebuie să elaboreze o viziune concretă și realistă a UE pe drumul său către dezvoltare durabilă pentru următorii 50 de ani. O astfel de viziune ar trebui realizată într-o manieră participativă și trebuie să identifice obiective pe termen lung și să cuprindă o descriere a stadiilor intermediare și a modalităților de atingere a acestora.
28. Statele Membre au un rol cheie în comunicarea scopurilor la cel mai adecvat nivel.
29. În ceea ce privește rolul important pe care îl au nivelurile locale și regionale în realizarea dezvoltării durabile și în organizarea capitalului social, în ansamblu, scopul este de a construi comunități durabile în zonele urbane și rurale, în care cetățenii trăiesc și lucrează, și creează în comun un nivel înalt de calitate a vieții. Abordări precum Agenda Locală 21, ca și alte procese care implică o participare largă a publicului trebuie să fie în continuare promovate. Municipalitățile, orașele și localitățile ar trebui invitate să semneze și să implementeze angajamentele de la Aalborg. Rețelele locale și regionale trebuie să sprijine aceste activități.
30. În această privință, Comisia este invitată să elaboreze opțiuni posibile de promovare a „Campaniei Orașe Europene Durabile” care asigură schimbul între bunele practici ce includ elaborarea criteriilor de calitate, indicatori și instrumentele precum evaluarea impactului. Cele mai bune inițiative de dezvoltare durabilă adoptate de autoritățile locale și regionale trebuie să fie recompensate în fiecare an. Comisia va solicita propuneri din partea altor instituții ale Uniunii Europene care să se refere la o mai bună organizare a acestora.
31. Liderii din mediul de afaceri și ceilalți factorii implicați, inclusiv organizațiile sindicale și non-guvernamentale trebuie să colaboreze cu liderii politici, pe baza politicilor pe termen lung și mediu necesare dezvoltării durabile și să propună soluții îndrăznețe care să depășească minimum de cerințe legale existente. În 2007, Comisia va face o propunere de realizare a acestui proces. În conformitate cu Alianța Europeană pentru CSR (responsabilizarea socială a corporațiilor), trebuie să crească conștientizarea și notorietatea responsabilității și contabilității sociale și de mediu la nivelul corporațiilor .
32. UE sprijină inițiativele societății civile care au ca scop crearea unei mai mari apartenențe la dezvoltarea durabilă și, prin urmare, vor intensifica dialogul cu organizații relevante și platformele care pot oferi consiliere valoroasă prin îndreptarea atenției asupra impactului probabil pe care îl pot avea politicile actuale asupra generațiilor viitoare. În acest context, Uniunea Europeană va continua să promoveze, de asemenea, implementarea completă a Convenției Aarhus referitoare la informarea, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în problemele privind mediul.

IMPLEMENTARE, MONITORIZARE ȘI CONTINUARE

33. La fiecare doi ani (începând cu septembrie 2007) Comisia va înainta un raport de progres asupra implementării SDD în UE și în Statele Membre, raport ce va include și prioritățile viitoare, orientări și acțiuni. În ceea ce privește monitorizarea la nivelul Uniunii Europene, Comisia, analizând stadiul provocărilor descrise mai sus, va face apel la un set cuprinzător de indicatori de dezvoltare durabilă, ținând cont de raportul de monitorizare DD EUROSTAT, care va fi actualizat la fiecare 2 ani, în ceea ce privește faptele științifice și legătura cu activitățile cheie ale UE (strategii, planuri de acțiune, legislație).
34. Pentru a asigura atât înțelegerea completă, cât și în detaliu a complexității dezvoltării durabile, indicatorii trebuie să se dezvolte pentru a corespunde unui nivel cât mai adecvat al detaliilor, pentru a asigura evaluarea potrivită a situației, ținând cont de fiecare provocare specifică.
35. Comisia, în cooperare cu Statele Membre, prin grupul de lucru privind SDI (indicatori de dezvoltare durabilă) vor dezvolta pe mai departe și vor revizui indicatorii pentru a crește calitatea lor și posibilitatea de a fi comparate, ca și relevanța lor pentru SDD revizuită a UE, luând în considerare de asemenea alte inițiative care au în vedere indicatorii, și concentrându-se pe acei indicatori considerați ca fiind cei mai necesari.
36. Cel mai târziu în 2007 și la intervale regulate apoi, Consiliul va examina evoluția legată de indicatorii de dezvoltare durabilă și va lua în considerare sprijinirea unui set limitat de indicatori pentru monitorizarea SDD la nivel european, și în scopul comunicării.
37. Cu privire la nivelul național, raportul de progres al Comisiei va fi construit pe acțiunile Statelor Membre de a implementa SDD a UE și pe rezultatele obținute din Peer Reviews. Fiecare Stat Membru va numi un reprezentant care va acționa ca un punct focal al SDD și care va fi abilitat să furnizeze până în iunie 2007 (și apoi la intervale de câte 2 ani), informațiile necesare asupra progresului la nivel național în concordanță cu Strategiile Naționale de Dezvoltare Durabilă (SNDD) și dacă este necesar, să ia în considerare evoluțiile de la nivel sub-național. Vor fi folosite și informațiile relevante din alte rapoarte ale Statelor Membre.
38. Pe baza raportului de progres al Comisiei și a contribuțiilor aduse de Consiliu, Consiliul European din decembrie trebuie să revizuiască evoluția și prioritățile la fiecare 2 ani (începând cu 2007) și să furnizeze orientări generale asupra politicilor, strategiilor și instrumentelor pentru dezvoltare durabilă, luând în considerare prioritățile Strategiei de la Lisabona pentru dezvoltare și locuri de muncă. În acest sens, rezultatele Strategiei Europene pentru dezvoltare durabilă pot contribui la efortul în contextul Lisabona, inclusiv la liniile directoare integrate, permițând o abordare coerentă a problemelor inter-sectoriale, precum schimbările climatice, eficiența energetică, îmbătrânirea populației și coeziunea socială.
39. Parlamentul European va fi invitat să contribuie cu propriile păreri în contextul revizuirii progreselor viitoare, în cooperare cu Consiliul și Comisia ca să se asigure astfel că Strategia de Dezvoltare Durabilă a Uniunii Europene a beneficiat de cel mai larg sprijin. Parlamentul European poate de asemenea să colaboreze strâns cu Parlamentele naționale. Comitetul European Economic și Social (EESC) trebuie să joace un rol activ în crearea unei unități, printre altele acționând ca un catalizator pentru stimularea dezbaterilor la nivelul UE, pregătirea informațiilor pentru raportul de progres bienal al Comisiei, incluzând și o colecție de „bune practici” ale membrilor. Comitetul Regiunilor poate colabora cu nivele sub-naționale sau locale.
40. Statele Membre care elaborează prima Strategie Națională de Dezvoltare Durabilă trebuie să o finalizeze până în iunie 2007. Revizuirile viitoare ale Strategiei Naționale de Dezvoltare Durabilă vor fi făcute în conformitate cu Strategia de Dezvoltare Durabilă a UE revizuită pentru a asigura acestora consistență, coerență și sprijin reciproc, ținându-se cont de circumstanțele fiecărui Stat Membru.
41. Revizuirea Strategiei Naționale de Dezvoltare Durabilă va începe în 2006 cu primul grup de State Membre, incluzând consiliile naționale pentru dezvoltare durabilă și, acolo unde este

cazul, observatori internaționali. Această revizuire poate fi concentrată fie pe întreaga strategie, fie pe probleme specifice. De asemenea se vor identifica exemple de „bune practici și politici”. Fază următoare a revizuirii va începe în 2007 cu al doilea grup de State Membre. Revizuirea poate fi susținută prin dovezi științifice obținute prin evaluare externă.

42. Statele Membre pot folosi Rețeaua europeană a dezvoltării durabile existente cu scopul de a facilita schimbul de „bune practici” și experiențe. Aceasta poate aduna păreri cu privire la teme și probleme specifice, ce vor fi discutate de către Statele Membre pentru a exemplifica și a fundamenta bunele practici și politici. Această rețea ar putea fi folosită pentru întărirea opiniilor majoritare legate de dezvoltare durabilă, integrare pe verticală și coerență între statele UE, nivelele naționale și sub-naționale de elaborare a politicilor.
 43. Statele Membre trebuie să aibă în vedere întărirea, sau dacă este cazul, stabilirea un consiliu național consultativ al factorilor interesați pentru dezvoltare durabilă, în vederea stimulării dezbaterilor, acordării de asistență tehnică pentru pregătirea strategiilor naționale de dezvoltare durabilă și/sau poate contribui la revizuirea progreselor naționale și ale UE. Consiliile naționale pentru dezvoltare durabilă au rolul de a crește implicarea societății în problemele privind dezvoltarea durabilă și să contribuie la realizarea unei mai bune legături între diferitele politici și nivelele politice, prin folosirea rețelei Consiliului consultativ european privind mediul și dezvoltarea durabilă (EEAC).
 44. Instituțiile Uniunii Europene trebuie să îmbunătățească coordonarea politică internă între diferite sectoare. În timp ce Consiliul (Afaceri Generale) ar trebui să asigure coordonarea pe orizontală a Strategiei de Dezvoltare Durabilă a Uniunii Europene, alte organisme ale Consiliului ar trebui să verifice implementarea în domeniile lor de responsabilitate. Când se analizează stadiul progresului, Consiliul ar trebui să considere opiniile diferite referitoare la cum poate fi întărită activitatea sa și în viitor pentru a asigura implementarea corectă a Strategiei de Dezvoltare Durabilă a Uniunii Europene.
 45. Cel târziu până în anul 2011, Consiliul European va decide când va fi trebui lansată o revizuire cuprinzătoare a Strategiei de Dezvoltare Durabilă a Uniunii Europene
-